

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1980-1981**

8 JULI 1981

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 24 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER LECOQ

Dit voorstel was aan de orde op de vergadering van de Commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden van 8 juli 1981.

1. Uiteenzetting van de Minister van Binnenlandse Zaken

1^e Ongeacht het feit of het aantal lijkverbrandingen al dan niet gering is, moet iedere gemeente in ieder geval in staat zijn om op elk ogenblik artikel 24 van de wet van 20 juli 1971 toe te passen, dat een recht verleent op de verstrooiing van de as of de bijzetting ervan in een columbarium en dat de vormen van lijkbezorging op gelijke voet wil plaatsen. Men moet dus vermijden van het ene uiterste in het andere te vallen door, na artikel 24 te hebben uitgelegd in de zin van

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : de heren Busieau, voorzitter; André, Mevr. Buyse, de heren Cornelis, De Baere, De Coster, Gerits, Gillet J., Jorissen, Moureaux, Paque, Mevr. Rommel-Souvgie, de heren Van Herreweghe en Lecoq, verslaggever.

Plaatsvervangers : de heren Lutgen, Vanderborght en Vandezande.

R. A 11591

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

267 (1979-1980) N° 1 : Voorstel van wet.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1980-1981**

8 JUILLET 1981

Proposition de loi modifiant l'article 24 de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR
PAR M. LECOQ

La présente proposition était à l'ordre du jour de la réunion de la Commission de l'Intérieur du 8 juillet 1981.

1. Exposé du Ministre de l'Intérieur

1e Que les incinérations soient ou non peu élevées, il reste en tout cas que chaque commune doit être en mesure de satisfaire à tout moment au prescrit de l'article 24 de la loi du 20 juillet 1971, en tant qu'il ouvre un droit à la dispersion des cendres ou à leur placement dans un columbarium et entend mettre les modes de sépultures sur le même pied. Dès lors, il faut éviter de passer d'un extrême à l'autre, c'est-à-dire, après avoir donné à l'article 24 précité une interpréta-

Ont participé aux travaux de la Commission :

Membres effectifs : MM. Busieau, président; André, Mme Buyse, MM. Cornelis, De Baere, De Coster, Gerits, Gillet J., Jorissen, Moureaux, Paque, Mme Rommel-Souvgie, MM. Van Herreweghe et Lecoq, rapporteur.

Membres suppléants : MM. Lutgen, Vanderborght et Vandezande.

R. A 11591

Voir :

Document du Sénat :

267 (1979-1980) N° 1 : Proposition de loi.

het arrest-Kinrooi, thans te beslissen dat de gemeenten aan hun verplichtingen voldoen door op één enkele gemeentelijke begraafplaats een columbarium en een verstrooiingsperceel in te richten. Sommige grote steden die zulk een maatregel zouden nemen, zouden ten opzichte van de wet zeker vrijuit gaan, maar zouden in werkelijkheid aan hun verplichtingen niet kunnen voldoen.

2° Een verstrooiingsperceel en een columbarium kosten niet zoveel en de kosten kunnen verhaald worden via de gemeentebelastingen.

3° Het is mogelijk dat sommige burgers (om gevoelsredenen) deze vorm van lijkbezorging wensen op de begraafplaats van hun keuze (bijvoorbeeld uit familiale traditie).

4° De voorstanders van de lijkverbranding zullen deze beperking ervaren als een frustratie of als een verkapte poging om die vorm van lijkbezorging af te remmen.

5° Het is niet uitgesloten dat sommige aannemers die op het aantal begraafplaatsen speculeren, reeds schikkingen genomen hebben om dergelijke inrichtingen te bouwen; zij zouden door dit voorstel schade lijden.

6° Het lijkt niet aangewezen om op zulk een delicat gebied (godsdiestige of lekenideologie) de wetsbepalingen te snel te wijzigen.

7° De huidige rechtspraak maakt het mogelijk de bezwaren te ondervangen. Krachtens de administratieve rechtspraak kunnen de gemeenten (althans voorlopig) van die verplichting worden ontslagen (beperking tot één of meer begraafplaatsen) indien zij laten blijken van objectieve steekhoudende redenen.

8° Formeel gezien is de uitdrukking « zich op haar grondgebied bevindende begraafplaatsen » geen passende norm, omdat de begraafplaatsen ook op het grondgebied van een andere gemeente kunnen liggen.

9° Wetgevingstechnisch beschouwd, kan men zich afvragen of dit niet een interpretatieve wet is, omdat zij de werkings-sfeer omschrijft die artikel 24 altijd heeft gehad. In dit geval mag in de bestaande wet geen artikel met een draagwijdte als deze worden ingevoegd; er is dus een afzonderlijke wet nodig.

2. Bespreking en stemming over het enig artikel

De Commissie sluit zich eenparig bij het voorstel aan.

Het enig artikel wordt aangenomen bij eenparigheid van de 13 aanwezige leden.

**

Dit verslag is goedgekeurd met dezelfde eenparigheid.

De Verslaggever,
E. LECOQ.

De Voorzitter,
M. BUSIEAU.

tion allant dans le sens de l'arrêt Kinrooi, décider à présent que les communes satisferont à leurs obligations en prévoyant un columbarium et une parcelle de dispersion dans un seul cimetière communal. Certaines grandes villes qui adopteraient pareille mesure seraient certes à l'abri de tout reproche au regard de la loi mais, dans la réalité des faits, ne pourraient satisfaire à leurs obligations.

2° Les frais d'une parcelle de dispersion et d'un columbarium ne sont pas très élevés et peuvent être récupérés par le biais de la fiscalité communale.

3° Certains citoyens peuvent (pour des raisons affectives) désirer utiliser ce mode de sépulture dans le cimetière de leur choix (tradition familiale, par exemple).

4° Les partisans de l'incinération ressentiront cette limitation comme une frustration ou une tentative larvée de freiner ce mode de sépulture.

5° Il n'est pas exclu que les entrepreneurs, spéculant sur le nombre de cimetières, aient pris des dispositions pour réaliser ces installations; ils subiraient dès lors un préjudice.

6° Il semble inopportun, dans un domaine aussi délicat, (idéologies religieuses ou laïques) de modifier trop rapidement les prescriptions légales.

7° La jurisprudence suivie actuellement permet de pallier les inconvénients. La jurisprudence administrative permet en effet d'exonérer (au moins provisoirement) les communes de cette obligation (limitation à un ou plusieurs cimetières) si elles justifient de raisons objectives tout à fait pertinentes.

8° Du point de vue formel, l'expression utilisée « cimetières situés sur leur territoire » n'est pas idoine puisque les cimetières peuvent se trouver sur le territoire d'une autre commune.

9° Enfin, d'un point de vue purement légitique, on peut se demander s'il ne s'agit pas d'une loi interprétative dans la mesure où elle précise la portée que l'article 24 a toujours eue. Dans ce cas, on ne peut insérer un article avec une telle portée dans la loi existante; il faut une loi distincte.

2. Discussion et vote de l'article unique

La Commission se rallie unanimement à la proposition de loi.

L'article unique a été adopté à l'unanimité des 13 membres présents.

**

Le présent rapport a été approuvé à la même unanimité.

Le Rapporteur,
E. LECOQ.

Le Président,
M. BUSIEAU.